

чюкан în fol' șăvârî che nu creanță pe măruri. Zincul din comerç nu este aşa de maleabil ca zincul cărat; nu frig cărat în același timp să se întrețină și cu chioacă și; încălzit pînă la temperatură de 130 pînă la 150°, debine maleabil, și poate fi forțat, laminat și ciuprăs în fîpe prea șăvârî.

La 205° zincul debine prea friptător; se nălgerisă leșne într-o pîrlidă de fier încălzită la această temperatură.

Acest metal are pînă la tenacitate; un fîp de zinc de 2 milimetri de diametru se rupă său o greutate de 12 kilograme.

Zincul întră în tonire la temperatură de 412°; dacă se lasă să se răcăi închis, cristalină în prisme că văză de exagon. Zincul poate, după D. Nicklès, cristaliza în altă sistemă cristalină, și a lăsat formă de dodecaedri romboizioidal, ce sunt asemenea cărora de pyrită galbenă și de cobaltă violetă.

Cind zincul este tonit, se pedește leșne în grăpalie într-ună slăbită într-o strâncă plină că ană.

Zincul este volatil: cind se încălzește pînă la roșu-alb, atunci întră în serbere și se distilă. Această distilare poate să se facă într-un creștet de pîmînt, al cărui fund are în mijloc de pîmînt că se săză în interiorul creștetului, pînă într-un vas plin că apă. Se împodobiește zincul în interiorul creștetului, așa că să nu se înalțe de către pînă la jumătatea creștetului, și se încide hermeticește creștetul; atunci se încălzește pînă la roșu-alb; abări metalică se ronsește săză în jos, și se condensă în mijloc, care lasă după aceea se cărăgă zincul în apă.

Se distilă asemenea zincul într-un corp de pîmînt; spre a sepi că rîză corpului să nu se învețe prin condensarea metalului, trebuie să îngrijescă și să scoată din mijloc zincul condensat în rîză corpului, prin mijlocirea unei verucele de fier, și se aducă de căde într-un test.

Zincul de comerç nu este niciodată cărat. Căprinde mai și o parte din greutatea sa de corp și este în-